

[Taanquist]

en rent amtskommunal finansiering. Det må anses for at være en væsentlig forenkling.

Vi ser også med tilfredshed på de ændringer, der er foreslået i den sociale styrelseslov, og håber, at den i det første forslag om ændring nævnte mulighed for oprettelse af rådgivende forbrugerorganer i samarbejde med handicaporganisationerne vil blive brugt.

Jeg vil gerne i denne forbindelse specielt gøre opmærksom på åndssvageforsorgens klientel, der for det første udgør langt det største særforsorgsområde og for det andet er et klientel, der i vid udstrækning er afskåret fra at tale deres egen sag. Her er et særligt behov for samarbejde med forældreorganisationen Evnesvages Vel. Vi tror, det er nødvendigt, at der foregår et samarbejde mellem de parter, der kommer i berøring med denne lovgivning, og altså ikke mindst brugerne af det sociale hjælpesystem.

Det er et meget stærkt ønske i den socialdemokratiske gruppe, at denne mulighed for at oprette rådgivende forbrugergrupper bliver brugt, og jeg vil spørge, om socialministeren på denne baggrund vil være villig til at overveje at gøre det til en pligt for kommuner og amtskommuner at oprette sådanne forbrugerorganer.

Ud over disse forbrugerorganer sikres De samvirkende Invalideorganisationer indflydelse med 2 medlemmer i socialstyrelsens styrelsesråd, der samtidig udvides fra 13 til 15 medlemmer; det ene af de nye medlemmer forudsættes udpeget af Evnesvages Vel. Yderligere sikres handicaporganisationerne indflydelse ved socialministerens forslag om nedsættelse af et centralt handicapråd, der skal være rådgivende over for socialministeriet og andre sociale myndigheder.

Vi mener i socialdemokratiet, at decentraliseringen af særforsorgen vil åbne for nye muligheder og være til gavn for de handicappede, og vi kan derfor tilslutte os lovforslagene.

Mette Groes (S):

Vi har delt det sociale og det skolemæssige imellem os, og det følgende drejer sig om de tre følgelove i forbindelse med udflytningen af åndssvageforsorgen og den øvrige særforsorg.

Lovforslagenes hovedindhold er en systemændring, hvor vi som et skridt på vejen

til en integration overflytter undervisningen af det tidligere særforsorgsklientel til undervisningsministeriets område. Lovforslaget klargør kompetencefordelingen mellem social- og undervisningsministeren, stat, amt og kommune.

Der er grund til at glæde sig over to væsentlige nyskabelser i lovforslag nr. L 186. Den ene er, at der indføres en undervisningspligt for de tidligere særforsorgsbørns vedkommende fra 0 til 18 år, altså også for de 7 første leveår, hvor børn ellers ikke har ret til at modtage et sådant tilbud. De 18-21-årige er omfattet af lovforslag nr. L 187 og L 188 om kompenserende og hensyntagende specialundervisning.

Ingen børn holdes uden for undervisningstilbuddet. Det vil altså sige, at nok så stort et handicap alligevel medfører en undervisningsret. Det siger sig selv, at denne undervisningsret er en udvidelse af det traditionelle undervisningsbegreb og omfatter alle former for træning og oplæring i sociale færdigheder.

Det er ligeledes en selvfølge, at denne undervisningsret ikke nødvendigvis i første omgang bør varetages af folkeskolen alene. Til at varetage de udvidede undervisningsopgaver har vi i dag et veluddannet team bestående af fysioterapeuter, ergoterapeuter, børnehavelærere, omsorgsassistenten, læger, værkstedsledere, socialrådgivere, lærere m. fl. Disse personalekategorier, som igennem mange år har oparbejdet en særlig ekspertise inden for hver deres felt, vil fortsat være knyttet til særforsorgsbørnene og have dem som deres arbejdsområde. De skal bistå såvel med omstrukturering af undervisningsopgaverne som med det praktiske arbejde.

Folkeskolen er ikke helt ukendt med integration. I takt med en holdningsændring i befolkningen er debile langsomt gledet helt ud af særforsorgen og ind i folkeskolen, ligesom der allerede i f. eks. Skagen, Esbjerg og flere andre steder er gjort positive forsøg med integration af særforsorgsbørn. Der er ingen tvivl om, at forældrene er meget glade for, at deres børn modtager et tilbud, der ligger så tæt op ad andre børns som overhovedet muligt. De slipper for at indskrive deres børn under forsorg, og en væsentlig barriere er dermed nedbrudt mellem de tilbud, der gives fra det offentliges side, og dem, der skal modtage dem.